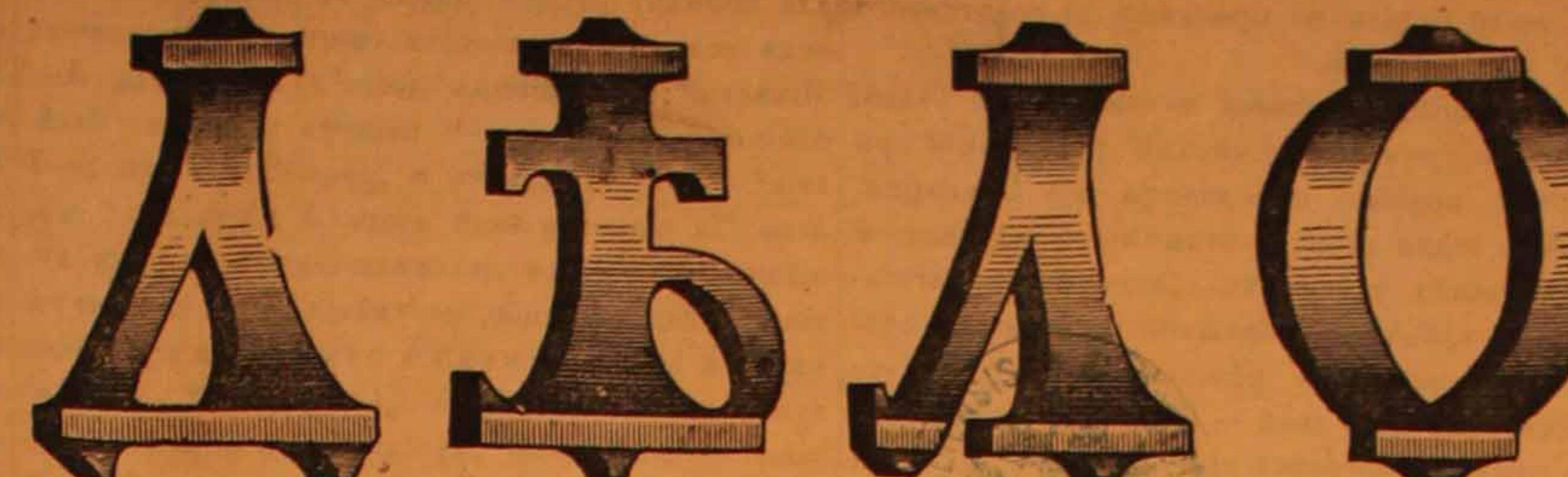

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сантъ) о 4-50 год. попол. Литер. додатокъ "Бібліотека північної" виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го і послідного дні кожного місяця. Редакція, адміністрація і експедиція під Ч. 44 учили Галицька. Всі життя, посылки і рекламації належить переслати під адресою: редакція і адміністрація "Діло" Ч. 44 ул. Галицька. Рукописи не звертаються тільки на попереднє заслання. Підпискою число стоять 12 кр. а. в. Оголошення приймаються по цій 6 кр. а. в. бть одноврічно початкові. Рекламації неопочатані вільний від порта. Предплату належить переслати франко (найлучше чистими перевозами) до: Адміністрації часопису "Діло" у Галицька, Ч. 44.

Воскресеніє чи погребеніє?

I.

Справа Змартвихвстанцівъ, гесте Єзуїтівъ, гесте ультрамонтанського католицизму стоїть нинѣ на порядку дневніомъ не толькож у наст., але і въ цѣломъ цивілізованомъ свѣтѣ. Такъ і вдається, немовби католицизмъ, праугадуючи собѣ давнію свою могутчсть, збравъ послѣдними часами всѣ свои силы, щобъ ще разъ запанувати надъ свѣтомъ. "Syllabus" покйного папы Пія IX., громлачій цѣлу науку, культуру і думку новїшихъ вѣківъ, бувъ першимъ рѣшучимъ голосомъ того воскресаючого католицизму, першимъ його боєвымъ сигналомъ. Въ логічній консеквенції за Syllabus-омъ мусѣли слѣдувати енцикліки папи Леона XIII., рекомендуючи поворотъ до філософії св. Томи з Аквіну.

І коли судороги того воскресаючого католицизму далися чуті съ бѣлью або меншою силою по всѣхъ краяхъ цивілізованого свѣта, въ побідоношній Америцѣ і Англії, въ республіканській Франції і протестантській Нѣмеччинѣ, то съ не меншою, коли й не бѣльюю силою мусѣли они овватись і въ Австрії. Для місії католицкої представляє Австрія дуже велике і вдаче поле. Зложена въ р旣ко-леменнихъ і въ р旣ныхъ напрямкахъ змагаючихъ народовъ она має стати въ собѣ богато народовъ католицкихъ, але не меншою тога й не католицкихъ, такъ що въ самому внутрії Австрії єсть поле для католицкої пропаганди. Обставини о столько улекшують ту пропаганду, що народы, входячи въ складъ Австрії, по бѣлью часті дробній і жіючі съ собою въ племеннихъ, історичніхъ та суспільнихъ антагонізмахъ. Огни выпливавають правителствства сильного, сильнійшого отъ кожного поодинокого народа, і конечною династії вищою понадъ всѣ її системъ правительственныхъ і констеліацій партійнихъ. Династію держиться Австрія яко цѣлість, — а династія є католицкою.

При такихъ обставинахъ, користныхъ для католицкої пропаганди, яка жь є цѣль єї въ Австрії? Окрімъ загально-конфесійної має католицизмъ въ Австрії що й велику політичну цѣль. Проводники католицкої церкви нѣкогда не вводять ока въ востока, въ Росії, доси православної. Якъ той древній Катонъ кончивъ кожду свою беєвду въ римському сенатѣ пригадкою о потребѣ зруйновання Карthagини, такъ і въ Ватиканѣ одинъ наслѣдникъ Петра другому передає неамніне римське, "Ceterum censeo — Orientem esse con-tinentem". Австрія съ своєю католицкою і апостольскою династією єсть въ очахъ Риму тымъ великимъ розсадникомъ, въ котрого мають розростись далеко на всіхъ і на побічній буйній парости католицизму. Австрія яко така повинна бути після плинівъ римськихъ одноцѣлою і рѣшучо католицкою державою, повинна статися могучимъ і тѣсно зборганизованымъ отрядомъ тої великої ecclesia militans, котра швидше чи пізнійше має рушити на всіхъ. Чизъ диво, що і пропаганда католицька у внутрії самої Австрії мусѣла по-слѣдними роками прибрati широкій розмѣръ, мусѣла статися дѣломъ первостепенної важності якъ для цѣлого католицкого свѣта въ одній, такъ вновъ і для интересованихъ ту пасивно чи активно народностей і партій въ другої сторони?

Щежъ доки керму правителства въ Австрії держали т. в. либерали, т. в. елементи переважно некатолицькі а то й безконфесійні, то і пропаганда католицька въ Австрії не могла вестися такъ голосно, ур҃довимъ способомъ. Але філъ воскресаючого католицизму, вразъ съ іншими історичними філями ст концемъ 1870-тихъ роковъ підмыли нетверде становище австрійского либерализму і довели его до упадку. На мѣсце Лассера-Аверсперга наступило міністерство Таффе, інігуруючи т. вв.

політику піднання головно въ дусѣ католицкому і на ґрунтѣ католицизму. Католицькі елементи Австрії подали собѣ руки, розібрали поміжъ себе влада і вплив. Тирольцѣ, і Поляки і Чехи стрѣтилися на тѣмъ спільному полі. На нову її въ цѣломъ ходѣ австрійської політики, інавгуровану ерою Таффе, радостно откликнувся Ватиканъ, устроючи велике і шумно інсценоване "Кирило-Методіївське свято"; въ "апостольського престола" проглашено католицькій панславізмъ въ Австрії!

Кирило-Методіївське свято було въ стародавній Ватикану великою манифестацію въ інтересѣ Австрії. Католицька місія Австрії і у внутрії і на всіхъ востала тамъ недвозважно замаркова; правительству австрійському въ широкихъ начеркахъ показано цѣли, до котрьхъ повинно змагати. И бѣль того часу оно справдѣ пройшло вже добрий кусень діороги після показаної въ Риму маршрути. Досить буде вказати на перефорсоване нової устави школи, на щасливе пересаджене католицькій бѣльостей въ деякихъ соймахъ краївыхъ і въ кінці на явне, урядове підписанье єзуїтсько-змартвихвстанської пропаганди та на мовчаливе але очевидне признанье "престолови апостольському" важної інгеренції у внутрішній церковній дѣлѣ поодинокихъ провінцій. Досить буде пригадати такъ, спеціально настъ Русинівъ дотыкаючі факти, якъ отданье добромильського монастиря Єзуїтамъ, реформа Василіянъ при помочи тихъ же Єзуїтівъ, усуненіе митрополита Іосифа, основанье інтернату Змартвихвстанцівъ во Львовѣ при помочи сойму і підъ опекою польської аристократії, впливъ патріота Риддата о. Калинки на верховниковъ нашої львівської архідієцезії і редакованье органу тої архідієцезії въ дусѣ тихъ патріотівъ, а въ кінці неудавшоїся пляни єзуїтскій въ її землю — историчною Польщею, а въ хвиляхъ вольнихъ бѣль клопотівъ финансовыхъ носиться навѣть съ р旣но-родними плянами реставраційними. И та сама шляхта польска має бѣль давній давна съ Русинами її окремі рахунки і пляни: ради підпередъ всего бачити ихъ добрыми "супапі ојєсувні", т. в. Поляками, щоби въ таїмъ разѣ въ нихъ сотворити тую силу, котрої она не знаходить въ своїхъ власніомъ народѣ — для отбудованя Польщі. И польска шляхта бажала бы ужити Русинівъ замѣсть клина до розсадженя великого російського колюса. Не диво за тимъ, що schone Seelen finden sich, і що Єзуїтамъ прійшло дуже легко найти спільній ґрунтъ дозгоды съ Поляками. Грунтъ тимъ стався опять католицизмъ. Ставши католиками, Русини лекше зможуть зближати съ Поляками, лекше дадуть ужити на зарядь для польскихъ реставраційнихъ цѣлівъ! И отъ въ угоду тимъ польскимъ реставраційнимъ цѣлямъ Єзуїти поручають місію католицизму въ Галичинѣ той своїй філії, котра по якостій историчній случайності носить назу єзуїтсько-змартвихвстанської пропаганди.

Кто только разъ поверховно гляне на карту руско-української землї і зверне увагу на історію та теперішнє положеніе руско-українського племені, тому бѣль разу станутъ ясними причини, для якихъ воскресаючій католицизмъ такъ горячо нами занимается, такъ старанно і систематично наслыає намъ своїхъ апостоловъ і силує насъ притягнути на свою сторону. Самимъ своїмъ географичнимъ положеніемъ на розграничю мѣжъ побідоношною а полудневою і західною Славянщиною, въ найкрасшомъ кліматѣ, поводвжъ Чорного Моря край нашъ призначений її отографи велику роль въ цѣлій будущій судьбѣ всіхдной Європы. Онъ становить не толькож ключъ до внутрії Россії, але заразомъ і найбільше жерело єї сили; повзувана України Россія стратила бы всяке значеніе на Чорномъ Мори і на балканському побільстворівъ, бтити була бы бѣль цѣлого майже славянського свѣта. Етнографично Русь-Україна представляє для католицько-єзуїтської місії дуже понадну цѣль. Роздѣлена мѣжъ три держави, нищена матеріально бѣль вѣківъ, до недавна (а въ великий часи і доси) гнетена могучими противникаами, котрії бѣжали єї цѣлковитого винародження, повзувана маєтніхъ і упривileйованіхъ, а тимъ самимъ невалежніхъ і смѣлыхъ проводниківъ, она по при те въ масі нарідній представляється такъ однаковою на цѣломъ величезніомъ просторѣ, якъ рѣдко котрій іншій народъ. Однокими майже проводниками того народа суть священики, авычайно убогі, родиною обтяжени, бѣль іноплеменініхъ панівъ та консисторії залежні. Здається, що користнійшихъ условій для католицько-єзуїтської пропаганди і придумати не можна. Правда, въ той часи нашого краю,

що підъ Россією, поки-що пропаганда тає не може мати нѣакого доступу. Але патріи уміють ограничиться і думають зовсімъ справедливо, що лѣпшій воробець въ руцѣ, нѣжъ ворона на вербѣ. Коли имъ удастя съ зовсімъ окатоличити Русинівъ галицькихъ, то при ихъ помочи далеко легше буде найти доступъ і до Русинівъ закордоновихъ і зробити виломъ въ православній єдності Россії. Такій рахунокъ роблять Єзуїти pro domo sua.

Чи окрімъ виглядівъ на окатоличеніе съ часомъ цѣлого руско-українського племені показують Єзуїти Австрії що й другій рахунокъ, а именно такій, що съ окатоличеніемъ Русинівъ-Українцівъ зовсімъ конечно пересунеся і центр гравитації того народа, і що Русини-католики въ за кордону далеко природніше звертати будуть очи на славянсько-католицизмъ Австрії, нѣжъ на православну Россію, — сего мы документно не знаємо, хоча деякі зовсімъ недвозважні факти, а именно становище австрійського правительства въ спрвѣ добромильській і василіянській кажуть намъ чогось подбного догадуватися. Але єсть ще въ Галичинѣ третя сила, съ котрою католицька пропаганда повинна була вгодитися для спільнога дѣлання на землі рускій. Тою силою є Поляки.

Правда, Поляки католики, а особливо шляхта польска отзначає побожностю до ходо-дякою часто ажъ до биготерії. Але въ другого боку та сама шляхта польска звѣтє що разъ въ разъ за утраченымъ размъ — историчною Польщею, а въ хвиляхъ вольнихъ бѣль клопотівъ финансовыхъ носиться навѣть съ р旣но-родними плянами реставраційними. И та сама шляхта польска має бѣль давній давна съ Русинами її окремі рахунки і пляни: ради підпередъ всего бачити ихъ добрыми "супапі ојєсувні", т. в. Поляками, щоби въ таїмъ разѣ въ нихъ сотворити тую силу, котрої она не знаходить въ своїхъ власніомъ народѣ — для отбудованя Польщі. И польска шляхта бажала бы ужити Русинівъ замѣсть клина до розсадженя великого російського колюса. Не диво за тимъ, що schone Seelen finden sich, і що Єзуїтамъ прійшло дуже легко найти спільній ґрунтъ дозгоды съ Поляками. Грунтъ тимъ стався опять католицизмъ. Ставши католиками, Русини лекше зможуть зближати съ Поляками, лекше дадуть ужити на зарадь для польскихъ реставраційнихъ цѣлівъ! И отъ въ угоду тимъ польскимъ реставраційнимъ цѣлямъ Єзуїти поручають місію католицизму въ Галичинѣ той своїй філії, котра по якостій историчній случайності носить назу єзуїтсько-змартвихвстанської пропаганди.

Вже въ того, що доси сказано про рухъ католицькій, котрій въ консеквенції своїй направивши на нашъ небовідѣть тую грэнду хмару, легко можна догадатися, що місія Змартвихвстанцівъ на Русі анѣ не случайніа анѣ не маловажна — і що она викликана сучасними змаганнями трохъ могучихъ силь: Ватикану, Вѣднія і Польщі. Можна такожъ додати, що властивий єї spiritus movens є Ватиканъ і що новій нашій просвѣтителівъ вже въ самій консеквенції свого становища і супротивъ Австрії і супротивъ Польщі мусить грести дволичну політику. Зъ одного боку прирѣкаючи Австрії користи въ окатоличенії Русинівъ, они рѣвночасно прирѣкають Полякамъ користи въ тогожъ окатоличенії Русинівъ, хочь користи Австрії, а користи Польщі (w dawnych granicach) суть собѣ на рѣвѣ противній. А на сколько правди въ тихъ обѣянняхъ і щирості въ той политицѣ хитрихъ патріотівъ і на сколько они мають право зватися "Змартвихвстанціями", се мы надїємося трохи докладніше розсвѣтити въ нашій слѣдуючій статті. (Даліше буде.)

Предплати на "Діло" для Австрії: для Россії:
на півній рокъ . . . 12 кр. на півній рокъ . . . 12 рубл.
на півній року . . . 8 кр. на півній року . . . 6 рубл.
на четверт року . . . 3 кр. на четверт року . . . 3 рубл.
за додатокъ: "Бібліотека":
на півній рокъ . . . 16 кр. на півній рокъ . . . 16 рубл.
на півній року . . . 8 кр. на півній року . . . 8 рубл.
на четверт року . . . 4 кр. на четверт року . . . 4 рубл.
на півній року . . . 5 кр. на півній року . . . 5 рубл.
на півній року . . . 7-50 кр. на півній року . . . 7-50 рубл.
на четверт року . . . 3-50 кр. на четверт року . . . 3-50 рубл.
за додатокъ: "Бібліотека":
на півній рокъ . . . 19 кр. на півній рокъ . . . 6 рубл.

О виборахъ до радъ повѣтовыхъ.

Ізъ губрода.

II. Рада повѣтова складається въ заступництвѣ чотирохъ групъ т. в. 1. групи бѣльшихъ поєдностей, 2. групи промислу і торговли, 3. групи громадъ городськихъ і 4. групи громадъ сельськихъ. Ми лише о виборахъ изъ 3 і 4 групъ хочемо говорити і декотрі ради подати. И такъ цѣла рада повѣтова складається въ 26 членовъ. Много членовъ на кождому групу впадає. опредѣляє ц. к. намѣтництво въ порозумінні съ виборомъ краєвымъ, але жадна група не може мати бѣльше якъ 12 членовъ. Виборъ рады повѣтової складається въ предсѣдателя і въ 6 членовъ, въ котрьхъ кождый має ще свого заступника. Рада повѣтова вибирається на 6 лѣтъ; отже єсли вѣдь члены будуть вибрані, то черезъ такъ довгій часъ не мало буде наяву на цѣлій повѣтъ спровадятъ.

Насампередъ вибираються правыборцѣ або делегати. Всѣ меншій мѣста творять одну групу і въ кождому мѣстѣ вибирає рада громадска въ помежі себе на кождихъ 250 душъ одного правыборця; до того єсть кождий бурмистръ такожъ правыборцемъ. Зъ того показується, що єсли въ радѣ громадській нема іншого інтелігентного а находится люде нечестивій, піаніцѣ, перекупні і въ загаль лихого характера, то тамъ і такихъ правыборцівъ виберуть. Въ групѣ громадъ сельськихъ вибирає кожда рада громадска въ помежі себе на кождихъ 500 душъ одного правыборця а до того єсть кождий вйтъ правыборцемъ; але єщо многі вѣтії залежать въ повѣ

акт имъ тое ведя свого наилѣпшаго знанія и по
свости для загальнаго добра съ наилѣпшимъ хѣ-
сномъ бути видите — отже ведя свости, а
противъ не бачити анѣ на ласку паньску, анѣ на
угрозы страшачѣ, ани на грошѣ, угощена,
пятаку и т. п. рѣчи, бо инакше дѣлаютъ
противъ совѣсти и грѣшать. Всякіе за-
мѣты рѣшае комисія выборча безъ дальнаго
отклику. Напередъ голосуютъ члены комисіи,
потому присутній выборцѣ а на остатку тѣ,
что по перечитаню цѣлого спису прішли. Ко-
жный закликаній повиненъ свою карту
легитимації отдать (треба памятати взя-
ти съ собою) и сказать имена тыхъ,
которыхъ на радныхъ выбирае, однако
комисія выборча може голосованье картками
ухвалити. Еслибы того не ухвалено, то сво-
бодно каждому въ картки имена перечитати,
длятого треба въ каждой громадѣ тихъ пра-
выборцѣвъ выбирати, котрой умѣютъ читати,
бо годѣ, чтобы кто 12 именъ памятавъ. Если
голосование дѣлается картками, то не треба брати
карточкѣ отъ тыхъ поѣзаковъ, що вами ихъ
будуть напыхати, але кождый нехай вже въ
дому принесе картку, котру отъ человѣка вся-
кої вѣры достойного получить. О важности
голосовѣ рѣшае такожъ комисія выборча; въ
того видно, что комисію треба въ найученѣш-
шихъ и письменныхъ людей выбирати, а если
жадна громада въ своїй радѣ интелигентнаго
человѣка не мала, або его на правыборца не
выбрала, то когожъ выберуть до комисіи? По
укочченомъ голосованію подписькомъ комисія и ц.
к. комисарь протоколы голосованія, обчисляютъ
голосы и обвѣщаютъ, котрой большоцето голосовѣ
на радныхъ выбраній. Еслибы рѣвній го-
лосы упали на двохъ, то рѣшае жребій (лостъ)
тигненій черезъ предѣдателя комисіи. Ко-
ждому выбраному дає ц. к. старство церти-
фикатъ (письмо упевняюче), що есть членомъ
рады поѣзаковъ. Всѣ такіе члены выбраній вы-
бираютъ тымчасового предѣдателя, а подъ
его проводомъ выбираютъ дѣйстнаго предѣ-
дателя выдѣлу, его заступника и прочихъ чле-
нобъ. Кожда група выбирае одного члена въ
межи себѣ, а прочихъ выбираютъ всѣ радны
посполу.

То суть головна и коротко зѣбрани при-
писы отъносячія ся до выборовъ рады поѣзаковъ,
а де по мѣстахъ або селахъ тыхъ при-
писѣвъ и радѣ держатися будуть, тамъ не-
сомнѣнно выборы выпадуть съ пожиткомъ для
громадъ и цѣлого поѣзака, а еслибы де тыхъ
приписѣвъ не заховано, треба сейчасъ рекурсы
подавати, а на послѣдокъ о всѣхъ нелегально-
стяхъ и надѣжитахъ до газетъ доносити.

Дефравдація въ урядѣ податковомъ.

Дописъ зъ надѣ Днѣстра.

Въ урядѣ податковомъ въ Борщевѣ вы-
крыто сими днами дефравдацію, котра по обчи-
слению до нынѣ выносить надъ побѣтора
тысяча гульденовъ! Дефравдація тои,
котра въ взгляду на высокость дефравдованіи
сумы черезъ довшій чась мусѣла противати-
ся, допускасѧ одинъ практиканть того уряду,
будучи въ поровумѣніи съ громадскимъ писа-
ремъ въ Шупарки, до котрого всего чотыри
громады належали.

Дефравдація дѣялася въ той способѣ,
що писарь за квитомъ отъ практиканта ликвидов-
аннымъ, дѣстававъ въ касы грошѣ нѣбы на
покрытие громадскаго бюджету; а властиво на
тое, чтобы съ спѣльникомъ своимъ за дверми
податковаго уряду подѣлитися.

Якъ зачуваемо лишено обомъ виновни-
камъ на столько ще вольного часу, що могли
собѣ сѣтами утѣкати.

Ц. к. податковій уряды стоять подъ кон-
тролю старостовъ и податковыхъ инспекто-
ровъ; всѣхъ про тое тутъ удивляє такій над-
зоръ и гардѣ, котрой поѣзакъ отбиранье
податковъ молодому и безъ адѣютумъ прожи-
вающему практиканту, а надто черезъ такъ
довгій часъ лишавъ его безъ всякои контролѣ.
Заступникъ предѣдателя поѣзаковъ ради вы-
славъ, якъ зачуваемо, о повысшѣй мальверза-
ціи донось до ц. к. намѣстництва. На певно
ожидаютъ тутъ всѣ, що послѣ того сконтръ
податковаго уряду буде въ всѣхъ направле-
ніяхъ и то строго переведеній.

Не дивує насъ теперъ тое, дялчого одинъ
изъ заинтересованыхъ сию справою пандѣтъ
сказавъ: „My tu szpiegów Rusinów nie potra-
życiemu“, котрой одинъ въ священикѣ стараня-

сына своего отдать на практику до податковаго
уряду въ Борщевѣ.

Мимоволѣ насувається такожъ и тая гадка,
що писарь громадскій уживавъ до агитації при-
выборахъ подобно якъ писарь изъ Шупарки,
личистъ задля своїхъ отличныхъ вѣдомостей
агитаторскихъ у всякихъ „kandydatow na godo-
wych“ въ высокомъ поважаню зѣстаочу, пла-
тить себѣ теперь въ рѣжній способъ, а все
пишутъ рахунокъ свой — на шкѣрѣ мужиковъ,
тихъ самыхъ, которыхъ при выборахъ годували
гижками и поили горѣвкою.

ДОПИСИ.

Зъ Шельпакъ.

Только читаемо о отбуваво загальніхъ
зборовъ читалень, та нѣгде не вѣдывали мы,
що де читальнія казали платити кошты,
если на зборы буде делегованый урядникъ ста-
роста въ интересахъ полиційныхъ.

Въ Шельпакахъ зайшла потреба зѣбрать
зборы для поновленя заохоты до просвѣты и
выбора по статутамъ выдѣлу. Зборы вына-
ченіо на день 11 лютого с. р. и ведя припи-
сѣвъ завѣдомлено о томъ ц. к. старство, ко-
трому вѣлько делегувати кого, або нѣ. Старо-
ство зѣбраске, котре вже въ початкахъ кла-
вало заложеню читальнѣ немалъ перешкоды, теперъ
делегув урядника и въ колька днѣвѣ наказує
выдѣловій читальнѣ — кошты споводованій вы-
сланіемъ урядника въ квотѣ 12-84 зр. безъвло-
жочно заплатити.

У нась годѣ людей до читалень заох-
тити, годѣ колька золотыхъ на книжки и
письма зѣбрать; если жъ ще скажутъ грубѣ
платити кошты урядникамъ, котрой въ спра-
вахъ полиційныхъ высылаются, то значило
бы, що просвѣты не було, значить отъ неї
отстрашувати.

Шельпаки 6 (18) лютого 1884.

Степанъ Качала.

Отъ Дрогобыча.

(Потреба руского промыслу). Розумне ужи-
тье бевповоротно минаючаго часу есть безперечно

наилѣпши мѣсто скарбомъ человѣка, а при обстани-
нѣ, що землица наша, — недругами намъ цѣлко-
вito ще не выдерта, вже въ двое, троє, а нѣвѣтъ
въ четверо межи умножаючи ся родину раз-
дѣлена, такъ що въ доходу въ неї годѣ вы-
жити, — належить намъ въ тѣмъ тяжкѣмъ
становищи нашомъ чимъ скорше лучити хлѣ-
боробство съ промысломъ, треба намъ поки-
що закладати крамницѣ по селахъ. Черезъ
закладанье крамницѣ по селахъ осягнутся тіи
користи, що по перве нашъ сельскій народъ
не буде для дробнаго торгу тратити много до-
рогого часу; по друге, що и такъ скудній до-
ходы въ працѣ рукъ нашого хлѣбороба не бу-
дутъ ити въ кипенѣ людей чужихъ, намъ у
всѣхъ отнешеніяхъ ворохъ розположеныхъ,
въ конци, що въ народа нашего вытворится
стань купецкій, котрой дастъ намъ поруку,
що буде честно и добре стояти за правами
русскаго народа. По той причинѣ подносимо
на сѣмъ мѣсци голосъ до нашихъ передовыхъ
патріотѣвъ-дѣятелѣвъ Всеч. отцѣвъ духовныхъ
и Вп. учителѣвъ, що бы заохочували и пону-
кували людей по селахъ до такъ спасеннаго
дѣла и служили имъ свою радою-порадою.
До дѣла того не хибне нѣгде людей честныхъ,
разумныхъ и запобѣгливыхъ господарѣвъ-
селянъ!

Въ Дрогобычи почала пѣдъ редакцію бу-
довничаго п. Едмунда Льва Солецкого выходити
„Gazeta Naddniestrzańska“, котрою програму и 1
ч. маємо передъ собою. „Gazeta Naddniestrza-
nska“ представляє попередъ польской журналисти-
ки о только нове явице, що бажає выходить на
двохъ мовахъ, т. е. по при польскѣ умѣщу-
вати такожъ руки (и рускими черенками печа-
танії) статії. На обохъ мовахъ напечатана та-
жожъ програма, зъ котрою вимаємо слѣдуючу
для нась цѣкавѣйши уступы.

„Справу руску уважаємо за найважнѣшу
справу краю нашого, а еи справедливе розвязанье
за вопросъ дуже важный нашої будучности. Су-
ществованье отвѣчне народа руского узнаємо
безвзглядно и безъусловно; не менше узнаємо,
що тутъ на Руси нарѣдъ рускій має право жа-
дати цѣлковитого рѣвноуправненія. Даючи отже
зъ нашої стороны вyravъ тому переконаню, умѣ-
щати будемо дотычачій кореспонденції Русиновъ
въ языцѣ рускому, рускими буквами и правопи-
санію школьно, що черезъ то улекши взаимне
порозумѣніе и уложеніе спольної програмы.“

Впновѣ признаючи щиро волю редакції, мы
мусимо однакожь запримѣтити, що програма еи що
до Русиновъ сама по себѣ дуже неясна и стаєє
що неяснѣйшо, коли звести еи до купы съ слѣ-
дуючою дальше точкою: „Вѣримо въ отрдженіе
Польщѣ съ помошю органичної працѣ народної
або съ помошю комбинації политичніхъ державъ
европейскихъ. Наученій однакожь досвѣдомъ,
еслико всѣмъ предвчашомъ порывамъ и висугамъ
Польщѣ безъ узысканя достаточныхъ гарантій
конгресовихъ для нашихъ правъ народно-политич-
ніхъ рѣшучо противній.“ Мы поминаємо вже ди-
тиначу наивностъ тои вѣры въ комбинації полі-
тичній и гаранції конгресовѣ, але пытаемо
только, якъ редакція представляє себѣ тую, „от-
рджену Польщѣ“ и якє становище въ нїй чи
взглядомъ неї призначає Русинамъ? Що редакція
признає „безвзглядно и безъусловно“ отвѣчне су-
ществованье народа руского, ее обвѣдчить по-
хвално о томъ, що она має елементарній вѣдомо-
стъ въ географії и етнографії, о чомъ мы впро-
чѣмъ и не сумнѣвалися. Намъ далеко цѣкавѣйше
було бъ знати, чи редакція узнає той нарѣдъ
руский окремимъ бѣзъ польского, чи може его
небѣлучно складовою частотю, котра повинна ко-
нечно вйті въ складъ и отрджену Польщѣ? Такъ
само недостаточнѣсть есть въ те, що редак-
ція „узнає, що тутъ на Руси має нарѣдъ рускій
право жадати цѣлковитого рѣвноуправненія“. Съ
кимъ рѣвноуправнені? — сего редакція не ка-
же. Замѣтити треба ще й то, що що до
Русиновъ, редакція ограничуся на холо-
днѣмъ признаню, що они мають право жа-
дати рѣвноуправненія: допомагати имъ до осягне-
ння тои цѣлі редакція не обѣцює. За то говорячи
о жидахъ, редакція каже, що „будемо напирати
на дѣйстнє рѣвноуправненіе христіанъ съ жи-
дами“. Коли бъ такъ кто посторонний се прочи-
тавъ, то певно подумавъ бы, що редакція бѣльше
любить жидовъ, нїжъ Русиновъ, бо обѣцює жи-
дамъ помагати до осягнення рѣвноуправненія. Мы
знаємо, що редакція такъ не думає, але выра-
жається такъ для того, що уважає жидовъ въ тѣ-
перишній нашої суспольности за упривileївани-
хъ.

нодумала, що пынє жарело того управненія
и не погадала о способахъ застачи та-
жущої програмѣ Меруновича о „рѣвноуправненії“.
Загаломъ оказалося треба, що во всіхъ
питанняхъ шаршихъ, принципіальнихъ цігакахъ
враженія редакції нової часописи крайне не-
важливе. Сего мы вирощує и не думамъ
брать й за зло, знаючи, якъ то тяжко
погляди въ нашихъ провинціальнихъ мѣстахъ.
Мы ради бѣ „Gaz. Naddniestrzańska“. Она спровѣдь
хоче отдать околици Дрогобыча а тымъ самимъ
покинута зовсѣмъ високу політику въ загад-
крайній спорѣ, а подавати за то якъ найбѣль-
шими фактичніми даныхъ зъ самого Дрогобыча
и читателівъ; а принципіальна еи дискусія
и пр. поміщеній въ 1-омъ числѣ статей
spotuzia суу autopolomia и Kontrola publicis
зъ конечности мусить виходити слаба и вуже
гладній. Рубрики доспіїв и повинокъ мѣсцевихъ
попівній занимати найбѣльше мѣсця, бо той
въ нихъ лежати буде головна вартость часописи
котрой въ томъ напрямѣ бажаємо якъ найбѣль-
шою поводженої!

PEREGLADЪ ПОЛІТИЧНИЙ

Австрійско-Угорска Монархія.

(Жидовскій політичній громады въ Моравії)
Въ Моравії существуете отъ давна 20 жидовскіхъ громадъ, котрой мають привилегіи въ концесії въ автономії и Kontrola publicis, але въ конечности мусить виходити слаба и вуже гладній. Рубрики доспіїв и повинокъ мѣсцевихъ занимати найбѣльше мѣсця, бо той въ нихъ лежати буде головна вартость часописи, котрой въ томъ напрямѣ бажаємо якъ найбѣльшою поводженої.

Про організацію державнихъ жильницъ пише офіціозний Fremdenblatt ось що: Пише організація державнихъ жильницъ, котрой такъ живо займається въ послѣдніхъ часахъ людна ошинія, рѣшито вже остаточно въ найбѣльшої будучности. Колибы не стань здоровіе отѣа обороны краевої, ся справа певно вже бы перешла черезъ раду міністероку. Якъ дози-
мося зъ компетентного жидовскаго жидовскаго, котрой оні задержали до найбѣльшої часу, хочь въ познѣшій законъ виразно постулює, що политичнія громады мають обійтися зъ сторони замкненого округу. Обійтися адміністративній трибуналъ колька рѣшень въ которыхъ сказано, що существование 20-и політичніхъ громадъ не отповѣдає въ найбѣльшомъ часу, но мимо того отнешенія не змѣнилося: громады существуютъ въ дальше, бо правительство не уважало отповѣднімъ зъ своеї стороною справу вплывати. Въ найбѣльшомъ часу зъ однакожъ жидовскіхъ членівъ жильницъ жалувати, що репрезентація ихъ виконує та права громадъ въроятній, а наслѣдника въздѣлія, котрой въздѣлія въздѣлія до згаданихъ громадъ, въ котрой застѣлія, що они суть лишь політичнія громады и не мають права громадъ въроятній, разомъ припоручило имъ правительство, що хотує виконувати права громадъ въроятній, мусить напередъ отконтролювати.

(Про організацію державнихъ жильницъ пише офіціозний Fremdenblatt ось що: Пише організація державнихъ жильницъ, котрой такъ живо займається въ послѣдніхъ часахъ людна ошинія, рѣшито вже остаточно въ найбѣльшої будучности. Колибы не стань здоровіе отѣа обороны краевої, ся справа певно вже бы перешла черезъ раду міністероку. Якъ дози-
мося зъ компетентного жидовскаго жидовскаго, котрой оні задержали до найбѣльшої часу, хочь въ познѣшій законъ виразно постулює, що политичнія громады мають обійтися зъ сторони замкненого округу. Обійтися адміністративній трибуналъ колька рѣшень въ которыхъ сказано, що существование 20-и політичніхъ громадъ не отповѣдає въ найбѣльшомъ часу, но мимо того отнешенія не змѣнилося: громады существуютъ въ дальше, бо правительство не у

дешенія при перекесеніи власності сельськихъ и загаломъ меншихъ гошодарствъ, становить теперь предметъ живой дискусіи всѣхъ клубовъ парламентарныхъ. Постінформацій „Vaterland-a“, ко-трый єсть органъ клубу правице, отбувалася сими днями въ тѣмѣ клубъ народы, которымъ проводивъ гр. Гогенвартъ. Въ часіи дискусіи ре-презентанты Тиролю выступили даже энергично противъ новелъ, доказуячи, что она шкодна.

(Трактатъ торговельный) межи Австроію и Францію подписаній для 18 лютого. Договоръ заключенный якъ довѣдуетъ „Politische Correspondenz“ на неозначеный часъ, обомъ сторонамъ по-лишили однакъ свободы выловъсти его.

(Въ парламентѣ угорской) ведеся отъ кол-кохъ дѣйствіе розправа надъ оправою помноженія судовъ поѣтвовыхъ. Розправа проводиться даже, позаякъ входять ту въ гру переважно интересы поїдникіхъ мѣщанствостей, зъ которыхъ кожда ста-раєся передовсіемъ о свою власно користь.

(На мѣсце умершаго на дніяхъ Ивана Ци-рані) именуваютъ цѣсаря вицепрезидентомъ угор-ской палаты панѣвъ бар. Николаі Вай (Vay), ко-трый належить до найвыбітнейшихъ членовъ у-горской аристократіи. Справа сей номінація буда-ла наиважнѣйшою причиною послѣдной подорожи Тоссы до Вѣдна, а правительство угорске при-скрило си для того, что президентъ палаты по-слѣвъ бар. Сегеній же даже старый и на каждый случай его хоробы мусѣльбы высша палата пе-рервати своя засѣданія. Зъ стороны правительства предкладано кандидатомъ на опорожненіе мѣсце-вицепрезидента Славого, послѣдній однакожъ ма-ть неприятии сего достоинства зъ той причины, что президентъ Сегеній належитъ до середнякъ шлях-ты, а еслибы бѣтъ бувъ замененъ вицепрези-дентомъ, не були бы въ президіи высшаго палаты въ одного репрезентанта аристократіи.

(Въ цѣли урегулѣванія конфру) задумало пра-вительство внести два проекты законовъ. Одинъ зъ сихъ проектовъ относится до заснованія ката-стру приходовъ (Pfrunde-Cataster), на подставѣ которога буде назначена высота доходовъ изъ по-їдникіхъ приходовъ, а польса другого проекту ма-етъ означена, якою сумою ма-етъ дохѣдъ доповненій въ касы державной.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Головній напрямъ сучасної борбы суспольної. II. Зовѣтъ другого характеру єсть зновъ борба римской іерархіи противъ свѣт-скої власти. Борба о ведеся даже осторожно и дипломатично, а при тѣмъ зъ вытревалостю, якою лишилъ бѣтъ архиепископа іерархіи. Она ведеся не бѣтъ нынѣ, але бѣтъ часу, коли толькъ свѣтска власть папт римскихъ почала упадати и коли не єщо ишо, то вже се може дати доказъ, єто въ борбѣ сїй — якъ справедливо сказатьъ кн. Бис-маркъ минувшого року при якось случайности — бѣлье ходить курію о власть свѣтску якъ о догматы и єто сїй послѣдній стоять на другомъ плянѣ. Що оно такъ дѣйстіо здається буги, пере-конуе насъ не толькъ то, єто властіи верховій всякихъ другихъ церквей стараются жити въ згодѣ зъ правительствами, коли толькъ догматы ихъ вѣры не бувають нарушани, але и то, єто римская іерархія власне теперь найсильнѣйшою розчинула борбу, коли маже всѣ правительства въ немаломъ суть клопотѣ съ власными державами.

Въ Италії, Нѣмеччинѣ, Франції, Англії, Испанії, бѣтъ и въ Россіи и на балкан- скомъ поѣтвостровѣ — всюды выставлена боевы- линія, воююи ведеся борба бѣлье або менше явна, бѣлье або менше завзята польса того, якъ выгляды въ поїдникіхъ державахъ ма-етъ дипло-матію римской іерархіи. И дивна рѣбъ, єто вою- ды, де лиши сильнѣйшою выступає борба чи то еконо-мична чи национальна, іерархія римска ста-рася зближити до правительства, очевидно въ надѣлъ лучшыхъ выглядовъ для себе. Такъ було минувшого року въ Ирландії, коли папт прика-зывъ ирландскому духовенству католицкому про-тивудѣйствувати ирландско-народному рухови; такъ стараєтъ и тепер курію зближити до французского правительства, коли въ Франції еконо-мична борба дойшла вже до найвышо-го степеня; такъ готова она була зближитися и до Нѣмеччини, наколи бѣтъ не стрѣтила була сильный опѣръ зъ стороны желѣзного кніяя и коли бѣтъ не отгрававъ єще и другій чинникъ, именно Поляки, важна роль. Самъ кн. Бисмаркъ при-знає въ письмѣ Буша „Unser Reichskanzler“, єто початокъ до т. зв. „культуркампфу“ не дало и-талійське пытанье, але Поляки, ко-трые въ 1848 роцѣ почали при помочи католицізму ширити и польску идею, именно на Шлезку, — а се пру-скому правительству було даже не на руку. Да-влячись тепер на ту борбу можна въ загалѣ сказатьъ, єто она ведеся поки-что єто кориско для римской іерархіи. Она всюды а навѣтъ и въ Нѣ-меччинѣ може записати певні успѣхи, а коли тутъ єще може и далеко борбѣ до конца, то іерархія римска веде си въ тѣй надѣлѣ, єто побѣдивши Нѣмеччину побѣдитъ и Италію, супротивъ которої придергуюсѧ нынѣ лишь демонстративно-абст-инційной политики.

Позднае намъ єще третій напрямъ сусполь-ної борбы, именно национально-политичній. Бор-ба въ сїй напрямѣ есть най slabsha. Середъ ми-лююи багнетовъ въ тисячі арміи трудно дви-гатися слабшии або перозвитимъ народамъ. Борба таї на западѣ есть єще тымъ slabsha, по-заякъ тамъ почутые национально вже давно раз-вите, а ходить тепер лишь о то, єто означати, якъ далеко повинна сягати народна идея. Вла-стиво народне пытанье посунулося теперъ даль-ше: прїшла черга на народы славянські.

До сені выпали даже користно для сербскаго правитель- борбы входить однакожъ отолько ржныхъ сусполь-ныхъ частей, єто гдѣ наївъ си тутъ докладно пояснити. То можемо лишь сказатьъ, єто борба о национальности середъ тепершніхъ обстановъ не выступає поки-что явно и отверго, а стараєтъ лишилъ сколько можна зазначати свой характеръ въ бе-сѣдѣ и літературѣ, а подекуды шукає помо-чи и въ борбѣ економичній. Таке сполученіе борбы национальной съ борбою економичній видимо и пр. въ Ирландії, Франції, Италиї, ба на-вѣтъ и въ Россіи. Одай лишь Поляки лутать свою борбу о национальности съ борбою римской іерархіи.

Такъ то отже суть три головній напрямъ тепершній борбы суспольної. Добавимо єто до наївъ антагонизму межи поїдникіхъ народами и державами и мѣщевіи борбы та суперечки, агі-тациі та підбурювані, а показало, для чого кождый зъ насъ маже волѣ чуе, єто приготовуєсь змѣна въ житю суспольномъ, которої однакожъ нынѣ єще не можемо докладно означити.

Россія. Два важни факты приходится намъ теперь занотувати въ россійской заграницій по-литицѣ: именно зближеніе Россіи до Нѣмеччини и потому занятіе Мерку. О першомъ фактѣ мы вже разъ згадували. Перенесеніе кніяя Орлова есть вже нынѣ докончанимъ дѣломъ, тымъ бѣлье характеристичній, позаякъ кн. Орловъ бувъ въ найвысшихъ кружкахъ аристократичній въ Франції даже любленыи и уважався завѣгды за такого, который одибенскій лишь маже довести Россію до зближенія до Франції. По поводу перенесенія кн. Орлова въ Парижа до Берлина запанувала въ сїмъ послѣднімъ не абы якъ радость. Вправдѣ сама вже особа кніяя доказує, єто не ходить ту о якіхъ тайни, россійско-нѣмецкіи пляни противъ Франції, але єто зближеніе Россіи до Нѣмеччини до останку вже изолюи Францію, се рѣчъ певна; доси по крайній мѣрѣ Франція мала завѣгды єто надѣю станути съ Россіюю противъ знесвидженыхъ Пруса-кѣвъ. — Гово-рять такожъ о воскresеніи союза трехъ царівъ, который розбився по трактатѣ въ Санъ Стефано; сколько на тѣмъ правды трудно отгадати. Здаєтъ однакожъ, єто Россія въ сїмъ зближенію до Нѣмеччини, а тымъ самимъ и до Австроію шукає помочи для своихъ власныхъ нешкодивъ въ державѣ. Зближеніе се даси вже и въ тѣмъ по-чутіи, єто россійске правительство заборонило польскимъ газетамъ писати о германізації въ Познаньшій.

О занятію Мерку черезъ Россіюю доносять россійской журналы, єто чотирохъ туркмен-скихъ хановъ вразъ съ 24 уполномоченіями тыхъ члененъ приїхали до Мерку и заявили, єто під-дають россійскому правительству. Тымъ способомъ осягнула Россія то, єто Англія вже давно лякалась и чому всякими силами старалася пе-решкодити. Послѣдній отже вольній племена межи Хивою а пѣвнично захѣднимъ Афганістаномъ щодалися Россіи, для которої теперь дорога до Герату отверта.

Нѣмеччина. „Oeffentl. Anzeiger“ въ Бром-бергъ оголосивъ знову гончій листъ за кардин. Ледоховскімъ. По поводу сего заявила „Гегтапіа“, єто поновне оголошеніе гончій листу на-ступило вѣроятно по тѣй причинѣ, єто окружний судъ въ Иновроцлавѣ засудивъ кард. Ледохов-скогъ 7 надолиста 1878 р. на кару 18.000 марокъ взгядно на два роки вязницѣ. Після сего органу бувъ кард. Ледоховскій за тѣ засудженіи, єто наказавъ канонично священиківъ Коляна и Мерка, а першого єто познійше вилукаючи зъ церкви. При сїй случайности пригадує „Гегтапіа“, єто всѣ кары, на якіхъ засудженъ бувъ кард. Ледоховскій, выносять разомъ 35.000 марокъ и 6 лѣтъ, 10 жес-сяцѣвъ и 10 днівъ вязницѣ, а всѣ кары за выступованіе кардинала противъ державныхъ приходовъ.

Франція. Министерство Феррого и сторон-ництво правительства дознало знову нового пораженія въ палатѣ пословъ. Коли именно палата радиа надъ закономъ о підбурюючихъ манифес-тацияхъ на улицахъ, виѣтъ Гобле въ радикаль-ній лѣвцѣ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, якъ сего хотѣло министерство. Коли справа таї прїшла польсъ голо-сованіе, принято внесеніе Гоблете бѣлье-шо-то 268 голосовъ противъ 230. Министры, здаєтъ, познали такожъ, єто за богато жадають єть прихильно имъ виро-чмъ бѣлье большости и коли потому голосованіе єто надъ цѣльмъ закономъ, го-лосували и они за поправкою Гоблете. По по-воду сего настало на окрайнѣ лѣвціи велика радость, а въ Париже рознеслася вѣсть, єто министерство думає уступити. И дѣйствіо, незадовго по тѣмъ збійшася була рада министрівъ и роз-бійшася була поголоска, єто цѣлький кабінетъ або по крайній мѣрѣ уступити министеръ внутренніхъ дѣлъ Вальдекъ-Руссо. Познійш телеграмы доносятъ, єто министерство на сїй разъ постановило єто позбітати, а по тѣмъ вже колько-краптнѣйшою не можна таки знову дуже высутии напередъ, особливо въ републикѣ, которая якъ разъ овідѣ-твѣтъ на тѣхъ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, якъ сего хотѣло министерство. Коли справа таї прїшла польсъ голо-сованіе, принято внесеніе Гоблете бѣлье-шо-то 268 голосовъ противъ 230. Министры, здаєтъ, познали такожъ, єто за богато жадають єть прихильно имъ виро-чмъ бѣлье большости и коли потому голосованіе єто надъ цѣльмъ закономъ, го-лосували и они за поправкою Гоблете. По по-воду сего настало на окрайнѣ лѣвціи велика радость, а въ Париже рознеслася вѣсть, єто министерство думає уступити. И дѣйствіо, незадовго по тѣмъ збійшася була рада министрівъ и роз-бійшася була поголоска, єто цѣлький кабінетъ або по крайній мѣрѣ уступити министеръ внутренніхъ дѣлъ Вальдекъ-Руссо. Познійш телеграмы доносятъ, єто министерство на сїй разъ постановило єто позбітати, а по тѣмъ вже колько-краптнѣйшою не можна таки знову дуже высутии напередъ, особливо въ републикѣ, которая якъ разъ овідѣ-твѣтъ на тѣхъ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, якъ сего хотѣло министерство. Коли справа таї прїшла польсъ голо-сованіе, принято внесеніе Гоблете бѣлье-шо-то 268 голосовъ противъ 230. Министры, здаєтъ, познали такожъ, єто за богато жадають єть прихильно имъ виро-чмъ бѣлье большости и коли потому голосованіе єто надъ цѣльмъ закономъ, го-лосували и они за поправкою Гоблете. По по-воду сего настало на окрайнѣ лѣвціи велика радость, а въ Париже рознеслася вѣсть, єто министерство думає уступити. И дѣйствіо, незадовго по тѣмъ збійшася була рада министрівъ и роз-бійшася була поголоска, єто цѣлький кабінетъ або по крайній мѣрѣ уступити министеръ внутренніхъ дѣлъ Вальдекъ-Руссо. Познійш телеграмы доносятъ, єто министерство на сїй разъ постановило єто позбітати, а по тѣмъ вже колько-краптнѣйшою не можна таки знову дуже высутии напередъ, особливо въ републикѣ, которая якъ разъ овідѣ-твѣтъ на тѣхъ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, якъ сего хотѣло министерство. Коли справа таї прїшла польсъ голо-сованіе, принято внесеніе Гоблете бѣлье-шо-то 268 голосовъ противъ 230. Министры, здаєтъ, познали такожъ, єто за богато жадають єть прихильно имъ виро-чмъ бѣлье большости и коли потому голосованіе єто надъ цѣльмъ закономъ, го-лосували и они за поправкою Гоблете. По по-воду сего настало на окрайнѣ лѣвціи велика радость, а въ Париже рознеслася вѣсть, єто министерство думає уступити. И дѣйствіо, незадовго по тѣмъ збійшася була рада министрівъ и роз-бійшася була поголоска, єто цѣлький кабінетъ або по крайній мѣрѣ уступити министеръ внутренніхъ дѣлъ Вальдекъ-Руссо. Познійш телеграмы доносятъ, єто министерство на сїй разъ постановило єто позбітати, а по тѣмъ вже колько-краптнѣйшою не можна таки знову дуже высутии напередъ, особливо въ републикѣ, которая якъ разъ овідѣ-твѣтъ на тѣхъ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, якъ сего хотѣло министерство. Коли справа таї прїшла польсъ голо-сованіе, принято внесеніе Гоблете бѣлье-шо-то 268 голосовъ противъ 230. Министры, здаєтъ, познали такожъ, єто за богато жадають єть прихильно имъ виро-чмъ бѣлье большости и коли потому голосованіе єто надъ цѣльмъ закономъ, го-лосували и они за поправкою Гоблете. По по-воду сего настало на окрайнѣ лѣвціи велика радость, а въ Париже рознеслася вѣсть, єто министерство думає уступити. И дѣйствіо, незадовго по тѣмъ збійшася була рада министрівъ и роз-бійшася була поголоска, єто цѣлький кабінетъ або по крайній мѣрѣ уступити министеръ внутренніхъ дѣлъ Вальдекъ-Руссо. Познійш телеграмы доносятъ, єто министерство на сїй разъ постановило єто позбітати, а по тѣмъ вже колько-краптнѣйшою не можна таки знову дуже высутии напередъ, особливо въ републикѣ, которая якъ разъ овідѣ-твѣтъ на тѣхъ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, якъ сего хотѣло министерство. Коли справа таї прїшла польсъ голо-сованіе, принято внесеніе Гоблете бѣлье-шо-то 268 голосовъ противъ 230. Министры, здаєтъ, познали такожъ, єто за богато жадають єть прихильно имъ виро-чмъ бѣлье большости и коли потому голосованіе єто надъ цѣльмъ закономъ, го-лосували и они за поправкою Гоблете. По по-воду сего настало на окрайнѣ лѣвціи велика радость, а въ Париже рознеслася вѣсть, єто министерство думає уступити. И дѣйствіо, незадовго по тѣмъ збійшася була рада министрівъ и роз-бійшася була поголоска, єто цѣлький кабінетъ або по крайній мѣрѣ уступити министеръ внутренніхъ дѣлъ Вальдекъ-Руссо. Познійш телеграмы доносятъ, єто министерство на сїй разъ постановило єто позбітати, а по тѣмъ вже колько-краптнѣйшою не можна таки знову дуже высутии напередъ, особливо въ републикѣ, которая якъ разъ овідѣ-твѣтъ на тѣхъ, єто справы таки давати польсъ роз-судъ судіївъ прислужніхъ а не поліції, як

длік члены читальній на забаву, де міжь сибами колядокъ и п'онею народныхъ промовивъ горячо учитъ. п. Григ. Онурбровъ, членъ-основатель, що зъ далечинъ завітавъ у гостів въ наші гори. Доходить насъ глухі вісты, будутькто скосъ тамъ забажавъ читальню уїхати до „Maciegtz-y polsk-oа“, підъ крыла тої теплою „opiekunki ludku“. Ми поки-що не вѣримо тому; впрочемъ надіємося, що въ Корчинѣ суть люде на столько вже проївїшні, що не дадутся збаламутити польськими агитаціями. — ...р.

— Съ Богомъ Парасю, коли люде лукаются! — ось підъ такимъ написомъ одержали мы зъ Калуша донись, въ котрой наше руске мѣщанство прощає попрошеного вже велеславно въ польскихъ газетахъ п. Л., бувшого концептиста ц. к. старости въ Калуші, перенесеного теперъ на комісаря до Камінки струмилової. Страхъ, сколько „dobrobytu“ зробивъ бѣнъ въ Калуші! Онь перевѣзъ выборы до ради громадской, въ котрой заїдає 26 жільцівъ (сни хотіли вислати депутацію до п. намѣстника, щоби лишивъ его въ Калуші). Гарну запрощавши „straż ogniowa“, которая добре гасила жажду коло магазину, де не горіло; тутъ ажъ до рана она славила свого начальника, а той зновъ вийшъ многолѣтство Мойше Маєру, протектору острахіи огневої... П. начальникъ припоручивъ „стражакамъ“ мати бачне око на читальню мѣщанку, де сходятся „moskafille“... Але коли въ Хотинѣ, чверть милъ отъ Калуша о 3 год. въ ночі вибухъ пожаръ, то стражаки явилися тамъ якъ одинъ мужъ, але помимо „добра организації“ прибули до огню съ порожною съкавкою, хочъ два разы перебідали черезъ воду... Ой великий заслуга лишивъ п. Л. въ Калуші!

— Въ Дрогобичі почала бѣнъ 16 л. с. м. выходить демократична газета підъ заголовкомъ „Часопись Наднестрійска“ въ польскомъ и рускомъ языці. (Гл. Перегл. часописей).

— Въ Чортківі, повіта городенського писарь громадскій есть старшина двоїскового обшару, котрого властителемъ есть знову жіль Шмуль Найдбергеръ. Въ Галичинѣ все можливіе!

— Шенкъ, звѣтній скрітоубійникъ дѣвчатъ, бувъ — якъ вже основно виїрло — передъ колькома роками на добре розгостився и въ нашій Галичинѣ, підъ іменемъ барона Розе, директора горальній. Бувт у Львовѣ, въ Городенцѣ, въ Коломаї, на Подолію, — и, якъ довѣдѣуемся, напыхався до домбъ нашихъ священиківъ. Воюда залиявся до богатихъ дѣвчатъ и вдовицъ, але здається въ Галичинѣ не убивъ нѣ одної, бо Галичанки чомусъ дуже его стереглися. Слѣдство противъ Шенка вже скончене; буде обжалуваний о четыри скрітоубійства дѣвчатъ и о колько крадежахъ та обманствѣ.

— Вѣдемска поліція не позволила на підставѣ виняткового положенія товариству польскому „Ognisko“ обходити роковини поета Кохановскаго. — При сѣмъ случаю скажемо, що навѣть інтервенція такихъ польскихъ достойниковъ, якъ Смолька и кн. Чарторыйскій, не могла откликати постановы о выдаленіи інженерій-Поляківъ Кортицького и Кишакевича. Оба они були дѣятельными членами польского товариства у Вѣдни „Zgoda“, котре поліція бѣнъ довшого вже часу має на оцѣ.

— Львовска поліція заказала оногди виїолосити на концертѣ панни Гелены Германъ стихъ п. Володимира Стебельскаго „Nedza“.

— Наслѣдни виїмкового положенія въ Вѣдни. Того дня, коли въ Вѣдни заведено положеніе виїмкове, получили всѣ комисаріати поліційній въ мѣстѣ депешѣ съ надписями: отворите о „пѣвчиці“. Въ депешахъ були списаніи имена всѣхъ звѣтніихъ соціально-домократичнихъ агітаторовъ, которыхъ приказано арештувати и отвезти на поліцію. Арештованіе отбулося съ якъ найбѣльшою осторожностею а коло пѣвъ до другої стояло вже бѣльшо якъ до 50 фінкрайт передъ поліцією. Арештованыхъ заразъ переслухано и заявлено имъ, що будуть выдаленій зъ мѣста а наколи бы по вернуди, то будуть укарани. Потому подѣлено ихъ на отдельи и вивезено зъ мѣста. Въ ночі зъ 31. л. сїчня на 1 л. лютого арештовано 180 осѣбъ а до 7 л. с. м. видалено 300 осѣбъ.

— Въ Успенській церквѣ отправится въ суботу о 10 год. рано богослуженіе въ сотні роковини заложенія товариства „Дѣятельної любови близнѣго“.

— Купця Кароля Балабана во Львовѣ обкрадавъ чрезъ два роки сторожъ каменицъ въ порозумініо съ колькома жідами. Въ ночі витрихомъ отворювали колодки, забирали цѣлі мѣшкі кави и перевозили.

ЗНАЙДЕНІЕ!!!

По неутомимыхъ студіяхъ почастілося наконецъ Дру фонъ Бенденъ зложити

Помаду на волосъ

о котрой съ повнимъ правомъ можна твердити: она сповняє свою правду цѣль. Въ зовѣтній короткомъ часѣ витворює такъ помада повний и сильный волосъ на бородѣ и головѣ и не допускає виїпадати волосю. Вынаходчикъ гарантуетъ за безусловній успѣхъ.

Цѣна за фляконъ 2 зр.

Можна набувати за попереднюю присылкою належитої лиши у вынаходника Дра фонъ Бенденъ, Прага, Salmgasse, 7. (9—24)

дававъ жідамъ. За весь часъ крадїжи скравдивъ п. Балабана на 15.000 зр. Злодїя и его спільнікъ жідомъ увязнено.

— Судовими адъюнктиами на Мазурахъ именованій пп. Яроєвіт Стебельскій въ Хшановѣ и Титъ Ковалський въ Освенцимѣ.

— Въ Харковѣ стратили революціонери своего товариша Шкрабуза за те, що якъ пересвѣдчилися петербургскими революціонерами въ паперовѣ убитого полковника Судейкина, Шкраба запродався бувъ поліції и бувъ доносчикомъ Судейкина. Екзекутивний комітетъ видає бувъ на Шкрабуза засудъ смерти съ мотивами.

— Класифікація питомцівъ Рускої Бурсы въ Тернополі зъ I курсу с. р. Въ гімназії получили зъ IV класъ 1) Іос. Анастазіевскій ст. I. л. 9 на 35 уч.; зъ III кл. 2) Ник. Стисловскій ст. I. л. 2 на 30 уч.; зъ II кл. A. 3) Пет. Бойко ст. I. л. 5 на 42 уч. и 4) Іван. Кухарукъ ст. I. л. 11 на 42 уч.; зъ II кл. B. 5) Іван. Павликевичъ ст. I. л. 14 на 43 уч. и 6) Зин. Сохацкій ст. I. л. 25 на 43 уч.; зъ I кл. 7) Мих. Вовкъ ст. I. л. 14 на 58 уч.; 8) Ник. Кинасевичъ ст. I. л. 5, 9) Євст. Хрушевскій ст. I. л. 20, 10) Вас. Пилипчукъ ст. I. л. 3. и 11) Март. Шиманський, ст. отличній л. 1. — Въ школѣ народной въ IV кл. 12) Мих. Абрагамовскій ст. отл., 13) Григ. Кичакъ ст. отл. и 14) Пант. Кочкуръ ст. отличній.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархії Львівської.

Каноничну інституцію на Подусовѣ, дек. нараївскаго, получивъ о. Іосифъ Щегельскій.

Въ пропозицію на Поникву принятъ додатково о. Юл. Дорожинський зъ Пікуловичъ.

Президія ц. к. намѣстництва годіює на інституцію оо. 1) Іван. Безъушка на пар. Рокитно и 2) Пет. Жолевича на пар. Куриаки.

Введений въ душпастирській посадъ оо. 1) Мих. Яцкевичъ якъ прів. сотрудникъ въ Крехівцяхъ; 2) Ілар. Пачковскій якъ парохъ въ Пікуловичахъ; 3) Ник. Бѣмецькій якъ завѣдатель Розгірца; 4) Еміл. Глібовицькій якъ завѣдатель Нѣмшина.

Увѣльненій зъ посадъ оо. 1) Ант. Носковскій зъ сотрудництва въ Городку; 2) Еміл. Кушікъ зъ сотрудництва въ Чернівцяхъ и 3) Юл. Дорожинський зъ завѣдательства Пікуловичъ.

Жерты на Руску Бурсу въ сїчні 1884.

1) Доплати за питомцівъ Бурсы 84 зр.; 2) Отсотки бѣнъ фундації бл. п. Косака за рокъ 1883 29-83 зр.; 3) Пр. о. І. Вѣрецькій зъ окладки на общомъ зборанію теребовельскога читальню 1-50 зр.; 4) Церковь въ Воробіївцѣ 5-50 зр.; 5) Вп. Я. Мардаровичъ якъ членъ 2 зр.; 6) Пр. о. К. Лукасевичъ зъ колядокъ въ Мішанцѣ 3 зр.; 7) Соймъ краевый 150 зр.; 8) Легатъ бл. п. Николая Льонкевича 100 зр.; 9) Вп. С. Загайко, якъ членъ 3 зр.; 10) Вп. І. Васильковскій, якъ членъ 3 зр., бѣнъ своїхъ прихожанъ 2 зр.; 11) Пр. о. А. Чемеринський, якъ чл. 3 зр.; 12) Вп. І. Генцѣвъ, якъ чл. 3 зр.; 13) Пч. Братство церк. въ Яблоновѣ 5 зр. — До бібліотеки: Пр. о. К. Лукасевичъ 55 книжокъ и брошуръ. — Натураліямъ: Вн. Тадея Федоровичъ 17 фунт. солонини и 18½ фт. мясисва. Піт громада Денисовъ: 73 килogr. гречки, 268 килogr. горохи, 65 килogr. крушн греч., 32 килogr. крушн ячмінныхъ. Пр. о. К. Лукасевичъ корець бараболь. — Дякуючи сердечно всѣмъ П. Т. Дателімъ, не можемо не виразити особенного признанія Почт. громадѣ Денисовъ за єї щедрій датокъ. Нехай ў Господь виїнагородить и дастъ, щоби ѹ многої найшлося такихъ громадъ. Отъ виїду Рускої Бурсы. Въ Тернополі днія 22 сїчня 1884. — Др. В. Лучаковскій.

Переписка Редакції и Администрації.

Всч. Отпоручникъ. Мы вагалися помѣстити Вашу цѣну донись для того, що она могла бы виїкливати роздоръ мѣжъ „старшинами“ а „молодшими“ въ епархії... а намъ бы лишь консолидувати все и всюди свои силы... — Пч. Заряды „Нар. Дому“ и общи им. Качковскаго зволять отобрать себѣ въ нашій редакції грошъ. — Вп. Лук. въ Добромилі. Добре; прайдесь Вамъ 1 зр. мѣсячно посылати. Початкові аркушъ виїслаемо сего днія. — Всч. В. Ц. въ Баличахъ. Получили 4 зр. на 1884. р. — Всч. Е. Р. въ Устьечку. На р. 1884. лишилось 50 кр.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручаве

Впрыскиванія и капсули зъ ростинъ „Матіо“. Флішка впрыскивана 40 кр., капсулька 80 кр.

Дѣтальніе сватанье

образокъ зъ галицкого житя, написавъ Василь Барвінокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр.

Дѣстати можна въ администрациї „Дѣла“ або въ книгарні Ставропігійской.

Литографованій статуэтки для основанія читальній и поданія уївдомляючі ц. к. Намѣстничество о основанію читальнії, продаються въ канцелярії Общества им. Михаила Качковскаго, по 28 кр. разомъ съ пересылкою поштовою.

Інструкція для основанія Читальнії находится въ книжечцѣ тогоже Общества изъ 1877 года подъ заглавиемъ „Земля наша мати“, которую то книжечку можна набыти въ канцелярії Общества за цѣну 10 кр. съ пересылкою 12 кр.

Огть центр. Виїду Общества им. Михаила Качковскаго Львовѣ 24 янвія (5 февраля) 1884.

Дѣстати можна въ администрациї „Дѣла“ и въ книгарні Ставропігійской.

Мертирічна повѣсть Миколая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ бѣнъ“ (278 отрій велікої 8 ки).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою поштовою 2 зр.

Дѣстати можна въ администрациї „Дѣла“ и въ книгарні Ставропігійской.

Курсъ збіжа
зъ днія 18 л. лютого 1884.

Цѣна за 100 кильограмовъ.	зр	кр.	зр	кр.
Пшениця червона	8	75	9	45
Жито	6	95	7	20
Ячмінь	5	55	6	95
Овесъ	6		6	30
Гречка	6	15	6	85
Кокорудза стара	5	95	6	50
" нова				
Пророць				
Горохъ до варки	8		9	50
" нас.	5	60	7	25
Сочиниця				
Фасоля	7		14	
Бобъ				
Выка	5	50	6	
Конюшина (передна)	45		50	
Аніжъ				
" плоскій				
Кміць				
Рѣпакъ зимовий				
" лѣтній				
Ржій (Лінника)				
Наїсніе лънине				
Наїсніе коноплине				
Хміль за 100 кил.	150		180	